

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Andrușcenco Vladimir și avocatul acestuia Rusnac Aliona, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2017, în cauza penală în privința lui

Andrușcenco Vladimir Xxxxx,

născut la xxx, originar și domiciliat până la reținere în or. Xxx, str. Xxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. de la 10 februarie 2017 - până la 17 martie 2017 (instanța de fond);*
- 2. de la 12 aprilie 2017 - până la 02 august 2017 (instanța de apel);*
- 3. de la 08 noiembrie 2017 - până la 17 ianuarie 2018 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 17 martie 2017, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală Andrușcenco Vladimir a fost condamnat:

- în baza art. 175 Cod penal, pe episodul în privința părții vătămate Xxxx, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 175 Cod penal, pe episodul în privința părții vătămate Xxxx, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 175 Cod penal, pe episodul în privința părții vătămate Xxxx, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 175 Cod penal, pe episodul în privința părții vătămate Xxxx, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 166 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilit pedeapsa de 4

ani 6 luni închisoare.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite, a fost suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

S-a dispus încasarea de la Andrușenco Vladimir în beneficiul lui Xxxx prejudiciul moral în mărime de xxxx lei.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Andrușenco Vladimir în una din serile lunilor de vară a anului 2016, aproximativ la orele 21⁰⁰, activând în calitate de lucrător pentru deservirea și întreținerea curentă a clădirii Centrului de plasament temporar al copiilor în situație de risc „Xxxx” din mun. Xxxx, de pe str. Xxxx, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, știind cu certitudine că minora Xxxx, a.n.Xxxx, nu a atins vârsta de 16 ani, închizând ușa încăperii de serviciu, a așezat-o cu spatele pe brațele sale, ținând-o de mâini și picioare. Ulterior, a întreprins față de minoră acțiuni în formă perversă cu caracter obscent și cinic, exprimate prin atingeri și pipăiri indecente, mișcări de imitare a actului sexual, precum și alte acțiuni cu caracter sexual.

Tot el, în perioada de timp a lunilor octombrie - noiembrie 2016, aproximativ la ora 21⁰⁰, în repetate rânduri, aproximativ 5 la număr, activând în calitate de lucrător pentru deservirea și întreținerea curentă a clădirii Centrului de plasament temporar al copiilor în situație de risc „Xxxx” din mun. Xxxx, de pe str. Xxxx, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, știind cu certitudine că minora Xxxx, a.n.Xxxx, nu a atins vârsta de 16 ani, închizând ușa încăperii de serviciu, a așezat-o cu spatele pe brațele sale, ținându-i strâns mâinile la spate. Apoi, a întreprins față de aceasta acțiuni în formă perversă cu caracter obscent și cinic, exprimate prin contemplarea, atingeri, pipăiri indecente, inclusiv a organelor genitale, precum și alte acțiuni cu caracter sexual.

Tot el, în perioada de timp a lunilor octombrie-noiembrie, aproximativ la ora 21⁰⁰, în repetate rânduri, aproximativ 3 la număr, activând în calitate de lucrător pentru deservirea și întreținerea curentă a clădirii Centrului de plasament temporar al copiilor în situație de risc „Xxxx” din mun. Xxxx, de pe str. Xxxx, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul

prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, știind cu certitudine că minora Xxxx,a.n.Xxxx, nu a atins vârsta de 16 ani, aflându-se în camera de serviciu, a așezat-o cu spatele pe brațele sale, ținându-i mâinile strâns la spate, sau cu spatele la sine și mâinile întinse pe masă, a întreprins față de aceasta acțiuni în formă perversă cu caracter obscent și cinic, exprimate prin contemplații, atingeri și pipăiri indecente, inclusiv a organelor genitale, mișcări de imitare a actului sexual, precum și alte acțiuni cu caracter sexual.

Tot Andrușenco V., începând cu an.2009 până la 06 decembrie 2016, seara, aproximativ la ora 21⁰⁰, în repetate rânduri, în jur de 10 la număr, activând în calitate de lucrător pentru deservirea și întreținerea curentă a clădirii Centrului de plasament temporar al copiilor în situație de risc „Xxxx” din mun. Xxxx, de pe str. Xxxx, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, știind cu certitudine că minora Xxxx, a.n.Xxxx, nu a atins vârsta de 16 ani, aflându-se în camera de serviciu, întorcând-o cu spatele spre sine, deschiindu-i sutienul, a întreprins față de minoră acțiuni perverse cu caracter obscent și cinic, exprimate prin contemplație, atingeri, pipăiri indecente, a pieptului, spatelui și abdomenului, mișcări de imitare a actului sexual, precum și alte acțiuni cu caracter sexual.

Tot el, în perioada de timp a lunilor iunie - 06 decembrie 2016, în scopul săvârșirii acțiunilor perverse, în odaia sa de lucru, beneficiarele centrului de plasament temporar al copiilor în situație de risc „Xxxx” din mun. XXXx, amplasat pe str. Xxxx, și știind cu certitudine că acestea sunt minore, profitând de starea de neputință evidentă a victimelor care se datorează vârstei acestora, contrar voinței lor, le priva ilegal de libertate pe o perioadă de la 10 la 30 minute, astfel:

- în luna octombrie 2016, în perioada de timp a orelor 21⁰⁰-22⁰⁰, aflându-se în odaia sa de serviciu, amplasată în incinta centrului de plasament nominalizat mai sus, în scopul neadmiterii părăsirii încăperii și săvârșirii acțiunilor perverse, ilegal, împotriva dorinței și voinței lui Xxxx, a privat-o ilegal de libertate, interzicându-i să părăsească încăperea;

- în una din serile verii anului 2016, aproximativ la orele 21⁰⁰, precum și în luna octombrie 2016, în orele mesei, aflându-se în odaia sa de serviciu din

incinta centrului de plasament nominalizat mai sus, în scopul neadmiterii părăsirii încăperii și săvârșirii acțiunilor perverse, ilegal, împotriva dorinței și voinței lui Xxxx, timp de 10 minute, a privat-o ilegal de libertate, interzicându-i la nenumăratele cereri ale acesteia de a pleca;

- în luna octombrie 2016, în perioada de timp a orelor 20³⁰ – 21⁰⁰, în câteva etape, câte 15-30 minute, aflându-se în odaia sa de serviciu din incinta centrului de plasament în scopul neadmiterii părăsirii încăperii și săvârșirii acțiunilor perverse, ilegal, împotriva dorinței și voinței lui Xxxx, a privat-o ilegal de libertate, iar la cererea acesteia de a pleca o ținea, făcând-o în imposibilitate de a părăsi încăperea;

- în perioada lunilor septembrie 2016 – 06 decembrie 2016, seara, de mai multe ori, câte 15-30 minute, aflându-se în odaia de serviciu, din incinta clădirii centrului de plasament, în scopul neadmiterii părăsirii încăperii și săvârșirii acțiunilor perverse, ilegal, împotriva dorinței și voinței lui Xxxx, a privat-o ilegal de libertate, iar la rugămintea ultimei o ținea, fiind în imposibilitate de a părăsi încăperea și a pleca.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, avocatul Găina R. în numele reprezentantului legal al victimei Xxxx și reprezentantul legal Vrabie I., care au solicitat:

- procurorul, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de condamnare pe toate episoadele incriminate în baza art. 175 Cod penal la 3 ani închisoare, în baza art. 166 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la 3 ani închisoare. În baza art. 84 alin.(1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, de stabilit pedeapsa definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În argumentarea apelului a menționat că instanța de fond neîntemeiat a aplicat în privința inculpatului prevederile art. 90 Cod penal, astfel, la stabilirea pedepsei urma să fie luat în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite, care au fost comise asupra a patru minori, în repetate rânduri, prin ce s-a adus atingere drepturilor fundamentale ale copiilor expuse în Convenția ONU cu privire la drepturile copiilor la care R. Moldova face parte, precum și la Legea nr. 338 din 15.12.1994 privind drepturile copilului, în special ce ține de dreptul copilului la o protecție și îngrijire specială din partea statului.

La fel, a indicat că instanța de fond la aplicarea pedepsei a luat în considerație caracteristica pozitivă a inculpatului, însă nu a ținut cont că victimele minore fiind luate din mediul lor familial pentru o protecție mai bună din partea statului, pe parcursul unei perioade de timp au fost abuzați sexual din partea angajatului aceleași instituții în care victimele se aflau, iar persoanele responsabile de protecția acestor copii, în urma propriei sesizări pe care au înaintat-o în adresa organelor de drept, în loc să apere interesele beneficiarilor minori, eliberează o caracteristică pozitivă pe numele inculpatului, pe când pe numele minorilor cu vârsta de 9-13 ani viceversa, fără a lua în calcul că copiii sunt lipsiți complet de posibilități fizice și psihice de apărare, având capacitatea redusă de anticipare a unor acte, comportamentele proprii sau ale altora, capacitatea redusă de înțelegere a efectelor și consecințelor acestor acțiuni.

Astfel, pedeapsa stabilită de instanța de fond nu va atinge scopul prevăzut în norma art. 61 alin.(2) Cod penal, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

- avocatul Gaina R. și reprezentantul legal al părții vătămate Guivan A., care au solicitat, casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de condamnare, cu executarea reală a pedepsei.

Au indicat că cu materialele cauzei la faza urmăririi penale nu a luat cunoștință nici ea ca apărător al părții vătămate, nici reprezentantul legal Vrabie I., nefiind înștiințați despre finisarea urmăririi penale și trimiterea cauzei în instanța de judecată. Nu a cunoscut că la 31.01.2017 procuratura mun. Bălți a emis ordonanța de punere sub învinuire a lui Andrușcenco V. în baza infracțiunilor prevăzute de art. 166 alin.(2) lit.b), c) și 175 Cod penal. De fapt, urmărirea penală a fost pornită în baza art. 172 alin.(3) lit.a) Cod penal, infracțiune care prevede pedeapsa maximă detențiunea pe viață, însă, ulterior acțiunile inculpatului au fost reîncadrate în norma art. 175 CP, care prevede pedeapsa de la 3 la 7 ani închisoare. Astfel, reîncadrarea acțiunilor inculpatului a fost făcută cu încălcarea normelor procedurale, iar părțile au fost lipsiți de posibilitatea de a contesta ordonanța procurorului potrivit art. 299¹ CPP.

La fel, a indicat că cauza penală a fost examinată fără citarea legală a apărării și părților vătămate, fiindu-le îngrădit accesul liber la justiție și la

participarea examinării cauzei în fond, prin ce au fost lezate drepturile părții vătămate minore.

Prin urmare, apelanții nefiind de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea blândă, contrară prevederilor art. 75 alin.(1) Cod penal. Instanța de judecată aplicând art. 90 Cod penal și-a motivat soluția prin faptul că Andrușcenco V. a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, însă la faza de urmărire penală inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate, nu a dat nici o declarație.

Necătând la faptul că inculpatul a depus cerere de examinare a cauzei în baza art. 364¹ CPP, instanța de fond incorect i-a individualizat pedeapsa în coraport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2017, au fost admise apelurile declarate de procuror, avocatul Găină R. și reprezentantul legal al minorei Xxxx, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Andrușcenco V. a fost condamnat în baza art. 175 Cod penal pe episodul în privința părții vătămate Xxxx, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 175 Cod penal, pe episodul în privința părții vătămate Xxxx, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 175 Cod penal, pe episodul în privința părții vătămate Xxxx, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 175 Cod penal, pe episodul în privința părții vătămate Xxxx, la 3 ani închisoare;

- în baza art. 166 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, definitiv i-a fost stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

5. Instanța de apel a conchis că, pedeapsa stabilită inculpatului cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, este prea blândă și nu va asigura atingerea scopului pedepsei penale, iar instanța de fond la stabilirea acesteia, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 61 Cod penal, precum și criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor, nefiind apreciate la modul cuvenit împrejurările cazului și persoana inculpatului.

Astfel, deși un motiv de aplicare a prevederilor art.90 Cod penal instanța

de fond a reținut recunoașterea faptelor și contribuirea la descoperirea infracțiunii, nu s-a luat în considerație aspectul moral și prejudiciul psihologic cauzat de către făptuitor victimelor minore, care se aflau sub protecția statului fiind în îngrijirea Centrului de Plasament temporar al copiilor în situație de risc „Xxxx”, aceasta prezentând o rezonanță socială majoră, precum și nu s-a atras atenția asupra faptului că victimele minore, fiind luate din mediul lor familial pentru o protecție mai bună din partea statului, pe parcursul unei perioade de timp au fost abuzate sexual din partea angajatorului aceleași instituții.

Ca urmare a aflării inculpatului la libertate, fără a fi izolat de societate, copii nu vor mai avea încredere în adulți, simțind un sentiment de trădare, fiind urmate frecvent de comportamente dezadaptative, antisociale, sexualizate, lipsa respectului față de sine, concluzionând că astfel de fapte nu sunt supuse pedepsei.

În consecință instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea lui Andrușenco V. este posibilă doar prin izolarea acestuia de societate.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar inculpatul și avocatul acestuia Rusnac Aliona, care invocând temeiul prevăzut la art. 427 alin.(1) pct.10) și 12) CPP, solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței.

Consideră decizia instanței de apel în latura stabilirii pedepsei neîntemeiată, deoarece instanța nu a luat în considerare motivele invocate de apărare, respingându-le și apreciindu-le critic.

Astfel, nu a apreciat just probele cauzei care confirmă că inculpatului urmează să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate, făcând referire la prevederile art.61 alin.(2) Cod penal, totodată indicând că corectarea condamnatului presupune ca scop al pedepsei conștientizarea de către făptuitor a celor săvârșite.

Prin urmare, instanța nu a analizat complet circumstanțele cauzei și persoana celui vinovat, cu toate că urma să efectueze o analiză amplă a personalității inculpatului. Nu a apreciat dacă scopul poate fi atins fără executarea acestuia. Fiind prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate avea loc și fără executarea efectivă a acestuia. În speță, este prezentă căința sinceră a inculpatului, chiar dacă acesta a recunoscut vina în cadrul examinării cauzei.

Astfel, nu s-a ținut cont de normele art. 7, 75 și 88 Cod penal. În cauza dată urmează să fie aplicate art. 90 Cod penal, deoarece numai o astfel de

pedeapsă va atinge scopul pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea lui Andrușceac V.

Circumstanțele date, permit instanței de recurs de a-i acorda o șansă pentru a demonstra cele nominalizate și anume că inculpatul a conștientizat cele comise, astfel să nu fie privat de libertate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de inculpat și avocatul acestuia Rusnac A., considerându-l inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 CPP, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului. Or, art. 427 alin.(1) CPP, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit textului recursului, inculpatul și avocatul acestuia invocă temei de casare a hotărârii contestate pct. 10) și 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Cu referire la temeiul pentru recurs, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, invocat de către autori, Colegiul penal îl apreciază ca fiind formal indicat și pur declarativ, deoarece recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând hotărârea adoptată de instanța de apel doar în partea stabilirii pedepsei, pe care o consideră prea aspră în raport cu circumstanțele cauzei, solicitând aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că aceste temeuri nu și-a găsit confirmarea în speța dată.

Reieșind din prevederile art. 414-415 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și este în drept de a casa sentința parțial sau total, pronunțând o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

În cauza dată, instanța de apel a îndeplinit aceste prevederi ale legii.

După cum se observă din textul deciziei instanței de apel, aceasta judecând apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, menționând că prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului Andrușcenco Vladimir nu a ținut în deplină măsură cont de scopul pedepsei penale și împrejurările cauzei.

În corespundere cu criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului și resocializarea, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor ei proporționale cu gravitatea infracțiunilor săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiunile comise.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, iar inculpatul potrivit alin. (8) al aceleiași norme a beneficiat de reducere a limitelor de

pedeapsă.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 166 alin.(2) lit. b), c) Cod penal în baza căror a fost condamnat Andrușenco Vladimir, prevede pedeapsa închisorii de la 2 la 7 ani, iar în baza art. 175 Cod penal, respectiv închisoare de la 3 la 7 ani. Reieșind din cele menționate și ținând cont de faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată, noile limite de pedeapsă cu care urma să opereze instanța în baza normelor indicate sunt de la 1 an și 4 luni, precum și de la 2 ani până la 4 ani și 8 luni închisoare.

Astfel, în speță, se constată că, prin sentința instanței de fond, adoptată în baza art. 364¹ CPP, pronunțată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Andrușenco V. a fost condamnat în baza art. 166 alin.(2) lit. b), c) Cod penal la 3 ani închisoare, precum și în baza art. 175 Cod penal pentru 4 episoade, fiindu-i stabilită pedeapsa pentru fiecare în parte câte 3 ani închisoare, conform art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor, i-a fost stabilită pedeapsă de 4 ani 6 luni închisoare, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

Prin decizia instanței de apel lui Andrușenco V. în baza art. 84 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Colegiul penal consideră justă și argumentată concluzia instanței de apel precum că scopul educativ și preventiv al pedepsei în privința inculpatului nu poate fi atins, decât *prin aplicarea pedepsei închisorii, cu executarea reală a acesteia.*

La baza acestei concluzii, corect a fost reținut faptul că, deși infracțiunile săvârșite de inculpat se clasifică potrivit alin. (4) art. 16 Cod penal, ca grave, și sunt prezente circumstanțele atenuante - recunoașterea vinei, căința sinceră, contribuirea la descoperirea infracțiunii, însă nu poate fi neglijat aspectul moral și prejudiciul psihologic cauzat de către făptuitor victimelor minore.

Mai mult, părțile vătămate minore - Xxxx, Xxxx, Xxxx, Xxxx, se aflau sub protecția statului fiind în îngrijirea Centrului de Plasament temporar al copiilor în situație de risc "Xxxx", anume acest fapt prezentând o rezonanță socială majoră. La fel, nu s-a luat în considerare faptul că victimele au fost luate din mediul lor familial pentru a avea o protecție mai bună din partea statului, însă pe parcursul unei perioade destul de mare de timp au fost abuzate sexual, anume din partea angajatului aceleiași instituții.

De asemenea, instanța ține să menționeze că poziția părții apărării privitor la greșita individualizare a pedepsei penale aplicate în privința inculpatului, nu poate să ducă la casarea deciziei contestate, dacă aceasta nu este fundamentată pe circumstanțe de fapt și de drept incidente cauzei, de natură să schimbe soluția adoptată.

Autorii cererii de recurs invocă că pedeapsa pentru infracțiunile comise de inculpat este una prea aspră, reieșind din faptul că Andrușceac V. a recunoscut vina, conștientizând gravitatea celor comise și căindu-se sincer de acțiunile sale, are la întreținere doi copii minori, din care motiv solicită stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de recurs atestă că, circumstanțele la care au făcut referire recurenții au fost reținute de către instanțele judecătorești, fapt care a permis stabilirea pedepsei inculpatului în limita prevăzută de sancțiunea normei în baza căreia acesta a fost condamnat. Instanțele de judecată au constatat circumstanțe atenuante și au redus pedeapsa, motivând punerea în executare a pedepsei stabilite.

La fel, Colegiul relevă, că atât doctrina cât și practica judiciară au statuat că recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate nu poate fi valorificată ca o circumstanță atenuantă judiciară, deoarece asta ar însemna că aceleași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

De altfel, Colegiul penal remarcă că este prerogativa instanței de apel să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins în limita pedepsei stabilite de instanța de fond, fără executarea efectivă a acesteia, iar în formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege.

În speță instanța de recurs consideră că, toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, împrejurările cauzei și pericolul social sporit al infracțiunii, just au servit temei pentru instanța de apel de a pune în executare pedeapsa.

Astfel, în atare circumstanțe, nu pot fi reținute argumentele recurenților precum că inculpatul a conștientizat gravitatea infracțiunilor comise, iar aplicarea față de Andrușcenco V. a unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării acesteia, în temeiul art. 90 Cod penal, va duce la corectarea lui.

Așadar, Colegiul penal statuează că pedeapsa închisorii și modalitatea de executare a acesteia aplicată lui Andrușcenco V. de către instanța de apel, a fost stabilită și individualizată corect, în așa fel încât acesta să se convingă de

necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor săvârșirea unor fapte similare.

Din considerentele enunțate, Colegiul, constată că pedeapsa stabilită de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Rezumând cele expuse, instanța de recurs nu constată prezența erorii de drept ce ar afecta hotărârea atacată sub aspectele invocate, astfel ajunge la concluzia că recursul declarat de inculpat și avocatul acestuia, este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Andrușenco Vladimir și avocatul acestuia Rusnac Aliona, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 august 2017, în cauza penală în privința lui *Andrușenco Vladimir*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 februarie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti